

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma:	Kpkf.VI.39.518/2021/3.
A tanács tagjai:	dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke dr. Remes Gábor előadó bíró dr. Varga Eszter bíró
A felperes:	felperes1 cím1
A felperes képviselője:	Dr. Tóth Zoltán Mátyás Ügyvédi Iroda, ügyvéd1 cím2
Az alperes:	Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság cím3
Az alperes képviselője:	dr. Rozmis Kata kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	tűzvédelmi hatósági ügyben hozott 36600/2592-1/2020.ált. számú határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálata
A fellebbezett határozat:	a Debreceni Törvényszék 18.K.702.654/2020/11. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél:	a felperes (14. sorszám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a felperes által az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezés alaptörvényellenességének megállapítására irányuló eljárásának kezdeményezése iránt előterjesztett kérelmét elutasítja, és a Debreceni Törvényszék 18.K.702.654/2020/11. számú végzését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt nap alatt fizessen meg az alperesnek 3000 (azaz háromezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak – felhívásra – 15.000 (azaz tizenötezer) forint fellebbezési illetéket.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes a 2020. szeptember 8-án kelt, keresettel támadott határozatával – az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyva – a felperest a tűzvédelmi jogszabályi rendelkezések megszegése miatt 440.000 forint tűzvédelmi bírsággal sújtotta.

[2] A felperes keresetlevelében az alperesi határozat jogszerűségének vizsgálatát kérte, egyúttal tárgyalás tartása iránti kérelmet is előterjesztett.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte.

[4] A per 2020. december 3-ára kitűzött első tárgyalásán a felperes nem jelent meg, ezért az elsőfokú bíróság a 8. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt végzésével az eljárást megszüntette a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 82. §-ára alapozva.

Az igazolási kérelem

[5] Ezt követően a felperes a tárgyalás elmulasztásának kimentése érdekében igazolási kérelmet, az eljárást megszüntető végzés ellen pedig fellebbezést terjesztett elő.

[6] Igazolási kérelméhez képernyőképet csatolt a jogi képviselője által 2020. november 17-én az elektronikus tárhelyéről letöltött fájlokat tartalmazó számítógépes mappáról. Ebből szerint megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által a részére megküldött iratok között idézés nem szerepelt, illetve szerepelt egy olyan fájl, amely nem volt megnyitható, illetve nem felelt meg a jogszabályban meghatározott formátumnak, vagy a megküldés során megsérült.

Az elsőfokú bíróság végzése

[7] Az elsőfokú bíróság a 2021. január 5-én kelt, fellebbezett végzésével a felperes igazolási kérelmét elutasította.

[8] Határozatának indoklásában rögzítette, hogy a felperes jogi képviselője részére elektronikus úton megküldött, a per első tárgyalására szóló idézést, ügyféltájékoztatót, valamint a keresetlevelet és a védíratot magában foglaló küldeményre vonatkozóan rendelkezésre áll a 2020. november 13-án kiállított 1270108818 számú feladási igazolás, amelyet követően a bírósághoz megíiusulásról, üzemszünetről, műszaki hibáról vagy a kézbesítés bármely egyéb akadályáról szóló információ nem érkezett. Rendelkezésre áll továbbá a 2020. november 17-én kiállított 1271998424 számú letöltési igazolás, amely szerint a küldeményt a címzett akadály és hiba nélkül letöltötte, átvette. Így az idézés szabályszerűen kézbesítettnek volt tekinthető. Megjegyezte, hogy azonos tartalmú feladási és letöltési igazolás mellett ugyanez volt megállapítható az alperes idézése kapcsán is, amely alapján az alperes jogi képviselője a tárgyaláson meg is jelent. A Kp. 36. § (1) bekezdés g) pontja folytán alkalmazandó polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 151. §-ának rendelkezéseire hivatkozva rámutatott, hogy a felperes által csatolt képernyőkép, amely a fájlkezelőben a módosítás dátumának megjelölése nélkül mutatja a fájlokat, önmagában nem igazolja sem a tárhelyre érkezést, sem a tárhely adattartalmát, sem pedig az adott fájl megnyitási akadályát, de azt sem, hogy a kérdéses fájl üres lenne, hiszen annak mérete az ügyféltájékoztató dokumentummal nagyjából egyező, vagyis valószínűsíthetően adatot, információt, karaktert tartalmaz. Kiemelte továbbá, hogy a letöltési igazolás kiállítását követően a tárgyalás napjáig a felperes jogi képviselője sem szóban, sem írásban nem értesítette a bíróságot, hogy a küldemény egy olyan fájlt tartalmazna, amelynek megnyitása nem lehetséges, azzal kapcsolatban tájékoztatást nem kért. A Kp. 3. § (1) és (3) bekezdéseire utalással kifejtette: a felperes jogi képviselőjétől elvárható lett volna, hogy a kézbesített irat állítása szerinti megismerhetetlenségét megfelelően alátámassza, illetve, hogy ezt jelezze a bíróságnak a kézbesítés és a tárgyalás közötti 16 nap alatt. A felperes jogi képviselője azonban ilyen jelzéssel nem élt, az igazolási kérelmében pedig a fájl letöltésének pontos adatait, illetve annak megnyithatatlan voltával kapcsolatos adatokat nem bocsátott rendelkezésre, így vétlenségét a mulasztás kapcsán nem valószínűsítette, igazolási kérelmének nem lehetett helyt adni. Hivatkozta és idézte a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság és a Kúria egyes döntéseit.

A fellebbezés és az észrevétel

[9] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és az igazolási kérelme elfogadását kérte.

[10] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság végzése jogszabálysértő. Sérelmezte, hogy miután a bírósági rendszer üzenetei szerint minden rendben volt, az elsőfokú bíróság az általa csatolt képernyőképet figyelmen kívül hagyta. A fellebbezett végzés olyan részletességgel tartalmazza az elsőfokú bíróság álláspontjának indokait, hogy az egyértelműen igazolja, miszerint a bíróságban fel sem merült a kérelemnek történő esetleges helyt adás lehetősége. Ezt alátámasztja az is, hogy a csaknem 6 oldalas indoklásban még csak utalás sem szerepel a Pp. 153. § (3) bekezdésében írt méltányos elbírálás elvére, amely elbírálási követelményt tehát az elsőfokú bíróság egyértelműen megsértett. Hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való jogára, amellyel egyértelműen élni kívánt az általa jogsértőnek tartott alperesi határozattal szemben, ezért is terjesztette elő részletesen indokolt, 13 oldalas keresetlevelét. Megjegyezte, hogy még ha el is

fogadnánk, hogy szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg a tárgyaláson, az nem jelenti, hogy elállt volna a keresetétől, ennek ellenkezője pusztán téves feltételezés, ilyen irányú nyilatkozatot ugyanis nem tett. Ez szemben áll a Pp. 2. § (2) bekezdésében, illetve a Kp. 2. § (4) bekezdésében írt kérelemhez kötöttség elvével. Hangsúlyozta, hogy a tárgyalás elmulasztása miatti eljárás-megszüntetés a mulasztással arányban nem álló, túlzott joghátrány jelent a mulasztó félre nézve. Jogi álláspontja szerint a Pp. 190. § (1) bekezdés b) pontja ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével. Kérte ezért, hogy a Kúria kezdeményezze az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárását a Pp. 109. § (1) bekezdés b) pontja és az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése közötti ellentét feloldása érdekében.

[11] Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyását kérte. Perköltséget számított fel, az annak összegét szabályozó jogszabályi rendelkezésre utalással.

[12] Álláspontja szerint a felperes az igazolási kérelmében előadott okokat és körülményeket nem tudta valószínűsíteni. A letöltési igazolással szemben a felperes által csatolt képernyőfelvétel a tárgyalás elmulasztásának kimentésére nem alkalmas. Kifejtette, hogy a felperes a részére megküldött dokumentumcsomag valamennyi csatolmányát letöltötte, és bár az idézést nem tudta megnyitni, mivel az számára ismeretlen fájl formátumban érkezett, de ebbe belenyugodott. Nem tette meg a tőle elvárható intézkedéseket annak érdekében, hogy az abban foglaltak tartalmára fényt derítsen, annak ellenére sem, hogy elektronikus kapcsolattartásra kötelezett jogi képviselővel jár el. Hivatkozott a Kúria Kpkf.VI.39.305/2020. számú ügyben hozott határozatára.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[14] A Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül.

[15] Ennek eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján jogszerűen határozott az igazolási kérelem elutasításról, döntésével a Kúria is egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel az alábbiakat emeli ki.

[16] A törvény szerint kizárólag az önhibán kívüli, azaz a vétlen mulasztás orvosolható igazolással. A mulasztás akkor tekinthető vétlennek, ha azt a félen kívülálló ok idézte elő, ezért még a kisebb súlyú gondatlanságra, figyelmetlenségre visszavezethető mulasztás is saját hibából ered.

[17] Az elsőfokú bíróság – a felperes fellebbezési érvelésével ellentétben – nem hagyta figyelmen kívül a felperes által csatolt képernyőképet, mert azt értékelte és végzésének indokolásában részletesen számot is adott ennek eredményéről. A képernyőképet a felperesi mulasztás vétlenségének igazolására nem tartotta elfogadhatónak. A felperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság által e körben kifejtettek cáfolatára alkalmas érvet egyáltalán nem hozott fel, meg sem kísérelte bemutatni, hogy a végzésben foglaltakkal szemben az általa csatolt felvétel miként lehetne alkalmas az önhiba hiányának alátámasztására. Az elsőfokú bíróság végzése indokolásának részletes volta a Kúria

megítélése szerint pontosan azt mutatja, hogy a bíróság alapos megfontolás eredményeként, a felperes által előadottak és a csatolt bizonyíték értékelését, mérlegelését követően helyezkedett arra az álláspontra, hogy az igazolási kérelmének nem lehet helyt adni, e körben kifejtett indokait a felperes a fellebbezésében érdemben pedig nem vitatta.

[18] Kétségtelen, hogy a Pp. 153. § (3) bekezdése értelmében azt, hogy az igazolási kérelem előfeltételei fennállnak-e, méltányosan kell elbírálni. Azonban az igazolási kérelemről való döntés során a kérelem méltányos elbírálásának követelménye nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények fennállásának igazolását és objektív értékelését. A mulasztás kimentésének előfeltétele, hogy a fél valószínűsítse: a határidő elmulasztása önhibáján kívül történt, a mulasztásban vétlen (BH2018. 51.). A csatolt képernyőkép alapján annak egyértelműnek kellett lennie a felperes jogi képviselője előtt is, hogy a folyamatban lévő perében eljáró elsőfokú bíróságtól érkezett küldeménye. A folyamatban lévő perre, az általa kért tárgyalásra is figyelemmel jogos elvárást támasztott az elsőfokú bíróság a felperes jogi képviselőjével szemben a tekintetben, hogy minden észszerű intézkedést tegyen a küldeményben szereplő dokumentumok tartalmának megismerése érdekében. Az általa képviselt fél jogainak megóvása érdekében, ha e körben problémát észlelt, azt haladéktalanul jeleznie kellett volna az eljáró bíróságnak. Mivel a felperes jogi képviselője ilyen jelzéssel nem élt, így az önhiba hiányára alappal nem hivatkozhat, a mulasztás felróható és nem menthető.

[19] A fellebbezés további részében a felperes lényegében a peres eljárás megszüntetésének jogszabálysértő voltával kapcsolatos álláspontját fejtette ki, ami azonban a jelen másodfokú eljárás szempontjából irreleváns, hiszen a Kúriának ebben az eljárásban kizárólag az igazolási kérelmet elutasító végzés jogszerűsége kérdésében kellett állást foglalnia. Az eljárás megszüntetésének jogszerűsége az eljárást megszüntető végzés elleni fellebbezésben vitatható. Az eljárás megszüntetésére vonatkozó törvényi rendelkezést – ami a fellebbezésben foglaltakkal szemben a Kp. 82. §-a, nem pedig a Pp. 190. § (1) bekezdés b) pontja – az igazolási kérelem elbírálása során sem az első, sem a másodfokú bíróság nem alkalmazta, így e körben – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 25. § (1) bekezdésére figyelemmel – az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére sem kerülhetett sor, a felperes kérelmét ezért a Kúria a Kp. 34. § b) pontja folytán alkalmazandó Pp. 126. § (1) bekezdés b) pontja alapján elutasította.

[20] Megjegyzi mindazonáltal, hogy – amint azt a peres eljárást megszüntető végzés elleni felperesi fellebbezés tárgyában hozott Kpkf.VI.39.517/2021/3. számú végzésében, a Kúria több eseti döntésére (Kfv.III.37.356/2020/5., Kfv.IV.37.599/2020/6., Kpkf.VI.40.457/2020/2., Kpkf.VI.39.296/2021/2., Kpkf.VI.39.469/2021/3.) hivatkozással kifejtette – a jogorvoslathoz fűződő alkotmányos alapjog nem jelent feltétel nélküli jogorvoslati lehetőséget a felek számára. Az Alaptörvény rendelkezését az eljárási törvények, jelen esetben a Kp. rendelkezései bontják ki, amelyek nemcsak a jogalkalmazó szervek számára, hanem a jogorvoslatot igénybe vevő fél számára is kötelező szabályrendszert adnak. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz fűződő jog lényegi tartalma az érdemi határozatok tekintetében a más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. A jogorvoslathoz fűződő jog ugyanakkor nem foglalja magában a felperes számára kedvező, avagy a saját mulasztása ellenére is érdemi döntés meghozatalához való jogot.

[21] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] *Vétlen mulasztás hiányában a felperes tárgyalás elmulasztása miatt előterjesztett igazolási kérelmének elutasítása megalapozott. A felperesi jogi képviselő az általa észlelt informatikai problémát nem jelezte a bíróságnak, így az önhiba hiányára alappal nem hivatkozhat, a mulasztás felróható és nem menthető.*

Záró rész

[23] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[24] Az alperes költségeinek megfizetésére a sikertelenül fellebbező felperes a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles. A Kúria a másodfokú perköltség viseléséről, összegéről a Pp. 82. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseire, valamint 4. § (1) bekezdés a) pontjára is figyelemmel döntött, értékelve a képviselő szakmai nehézségét, az előkészítő munka időigényét és színvonalát.

[25] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (3) bekezdés d) pontjában és 47. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű fellebbezési illeték viselésére a felperes a Pp. 101. § (1) bekezdése, valamint 102. § (1) bekezdése alapján köteles.

[26] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Budapest, 2021. március 10.

dr. Fekete Ildikó s.k.
a tanács elnöke

dr. Remes Gábor s.k.
előadó bíró

dr. Varga Eszter s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő